

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quomodo post mortem Eusebij populus Constantinopolitanus Paulum
rursus in episcopali sede locauerat, & Ariani contra Macedoniu[m]
delegerint. Cap. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

tiohiæ vel maximè, vbi ad annum integrum terra concussa
& exagitata fuit.

Quomodo cum Gregorius deducentibus eum militibus Alexandriam venerat, Athanasius salutem sibi fuga quæsierat. C A P. VIII.

HIS rebus constitutis, Syrianus dux, & milites armati vna ad quinque milia, Grégorium Alexandriam deduxere. Ariani autem ibi illis venere subsidio. At qua ratione Athanasius ecclesia exturbatus, eorum manus effugerit, dicendum arbitror. Iam aduerserat: populus per totam noctem, quia communio futura erat, aduigilat. Accedit dux, militibus per phalanges dispositis, ecclesiam circumdat. Quæ cum animaduertisset Athanasius, omnē suam curam & cogitationem eo contulit, ut populus nihil damni ipsius causa caperet. Dat mandatum Diacono, ut preces populo prædicaret. Psalmum recitare iubet. Cum psalmus suauiter & cum concentu decantaretur, vniuersus populus per vnam portam ecclesiæ egreditur. Dum istud gerebatur milites absque tumultu acquiescunt: Athanasius autem in media canentiū turba euadit incolumis. Isto pacto, è periculo ereptus, Romam propere contendit. Tum Grégorius ecclesiam illam occupat. Populus Alexandrinus, quod factū erat iniquo animo fereis, ecclesiam, quæ est Dionysii nomine appellata, incendit. Sed de his satis multa.

Quomodo post mortem Eusebij populus Constantinopolitanus Paulum rursus in episcopali sede locauerat, & Ariani contra Macedoniū delegerint. C A P. IX.

Eusebius, simul atque ea, quæ volebat, confecerat, legatum ad Iulium Episcopum Romanum oratum misit, ut ipse in causa Athanasii iudex esse vellet, litisque diiudicationem ad se transferret. Verùm ea, quæ erant à Iulio de Athanasio iudicata, ad aures Eusebij neutiquam peruerterunt. Nam paulo post dimissum Concilium, exiuit è vita. Quapropter populus Constantinopolitanus Paulum in Ecclesiam denuo introducunt. Eodem temporeis momento

SOCRATIS HISTORIAE

Ariani in ecclesia diuo Paulo dicata Macedonium deligunt episcopum. Istud quidem ab illis actum est, qui iam pridem Eusebio vniuersum ecclesiæ statum perturbanti opem tulerant. Qui autem id temporis authoritate multum valebant, fuere isti: Theognis Nicææ episcopus, Maris Chalcedonis, Theodorus Heracleæ, quæ est in Thracia, Vrsacius Singidonis superioris Mysiacæ, Valens Murorum superioris Pannoniæ. Verum Vrsacius & Valens postea resipiscere, libel loq; penitentia Iulio episcopo donato, fidei Cōsubstātiali assentiri, cumq; ecclesia communicare coeperant. Per idem tempus, qui sectam Arianā ardenter tuebantur, bella valde grauia contra ecclesiæ commouent: ex quibus vnu Constantinopoli per Macedonij fautores excitatur. Atq; ex isto intestino bello Christianorū, crebræ in ea ciuitate seditiones conflantur, multiq; earum violentia prostrati intreunt.

De Hermogenis ducorū exercitus nece, & quomodo secundo ob hanc causam Paulus ecclesia pulsus fit, & quod Ariani translato Alexandria Gregorio, Georgium pro illo substituerint. CAP. X.

Fama istarū rerum ad aures Imperatoris Constantii, qui tum Antiochiæ cōmorabatur, permanauit. Mandatum igitur dat Hermogeni duci, qui erat in partes Thraciæ missus, vt ab instituto itinere paululum digressus, Paulū ecclesia expelleret. Ille Constantinopolim profectus, vniuersam urbem, dum episcopū vi conatur ejcere, vhemeter con turbat. Statim nāq; populi tumultus infuscatus est, paratiq; erant episcopū defendere: vt verò instabat Hermogenes, copiisq; militaribus Paulū exigere acriter nitebatur, multitudine percita, temerè & inconsulto, vt in huiusmodi seditionibus fieri solet, impetum in illum facit: ædes, in quibus erat, incendit: illum ipsum inde extractū interimit. Ista acta sunt duobus Augustis Cos. ad tertium scilicet consulatum Constantij, ad secundum Constantis. Quo quidē tempore Constats gentē deuicit Francorum, eosq; federatos ac sicos Romanis fecit. Constantius autem Imperator, de cœde Hermogenis certior factus, equo consenso Antiochia decedens Constantinopolim recte iter capit: Paulum ejicit e ciuitate: ipsam ciuitatem ablato frumenti congiario, super qua-